

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. I. De sacra Eucharistia. Vesanus error hæreticoru[m], & sincera fides
Catholicorum ostenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Faculz
Appen-
dix.FACULÆ
APPENDIX.

S. I.

DE SACRA EUCHA-
RISTIA.*Vesanus error hæreticorum, & sin-
cera fides Catholicorum osten-
ditur.*

1. Hæreticè in doctrina Eucharistia apertè contradicunt Christo.
2. Corpus Christi simul est in cælo & in Sacramento.
3. Novatores Capharnaiti similes.
4. Spirituális manducatio apud hæreticos excludit præsentiam Christi à Sacramento: apud Catholicos includit; significat enim dignam, & incruentam Sacramenti masticationem, per quam sumitur & manducatur verum Christi Corpus.
5. Caro Christi in Eucharistia vocatur divina & spirituális; non secundum substantiam, sed propter exhibitionis modum, qui magis videtur esse spirituális quàm corporális.
6. Ipse modus loquendi Scripturarum, indicat Christi realem præsentiam in Eucharistia per Transsubstantiationem, ut loquitur Concilium Tridentinum Sess. 13. cap. 4. & Can. 2.
7. Eucharistia vocatur panis: tum quia panis erat ante consecrationem; tum quia pascit animum, & oraliter manducatur. Sic vocatur signum, & figura, quia sub speciebus latet Christus, ejusque gratia.
8. Eucharistia totum hominem unit Christo.
9. Dissensio hæreticorum inter se, circa Eucharistiam, firmat fidem Catholicorum de illa.

I.
Doctrina
Novato-
rum de
Euchari-
stia con-
tradicit
verbis
Christi
Domini
clarissimè.

COR Christiani & Catholici hominis ingenti horrore concutitur, totumque; contremiscit, quando penitiùs considerat errorem & blasphemias hæreticorum hujus temporis circa sacratissimam Eucharistiam. Nā Dominus quidem JESUS apertissimè dicit, *Hoc est enim Corpus*

meum quod pro vobis datur, Hic est Sanguis meus qui pro multis effundetur: at illi impudenti sacrilegoque ore contradicentes, Non est; inquit, verum Corpus & verus Sanguis Christi in Eucharistia: non transmutatur panis in Carnem, nec vinum in Sanguinem Domini, sed manet substantia panis & vini. O impietatem detestabilem! Certè Apostoli & eorum discipuli, omnesque Christi Martyres, & sancti atque Orthodoxi Patres semper firmissimè crediderunt, panem converti in Corpus, & vinum in Sanguinem Christi, atque in Eucharistia remanere non substantiam, sed tantum species & qualitates panis & vini. Hanc fidem, quam ab ore Domini JESU acceperunt, palam docuerunt, & etiam in suis scriptis adnotatam reliquerunt.

Sed hæretici arrogantes ac cæci falsas interpretationes committunt, quibus manifestissimam veritatem impugnant. Modis omnibus nituntur incautos à sinceritate veræ fidei avertere. Corpus Christi, ajunt, est in cælo, non hic in terra. Credere nolunt illud esse etiam in Eucharistia: quia quomodo id fieri possit, non comprehendunt. Atqui hoc mysterium, quod omnipotenti virtute DEI fit, incomprehensibile est. Omnino verum Corpus Christi & in cælo integrum est, & nihilominus in terris integrum Eucharistiâ continetur. Nam & quando ipse Dominus in Cæna tradebat idem

verum

Luc. 22.
Mar. 14

2.
Christus
simul in
cælo, &
in Sacra-
mento
realiter
& corpo-
raliter.

Facile
Appen-
dit.

verum Corpus suum discerpulis suis, neque illud & integrum se-
debat juxta discipulos, & etiam integrum à singulis Discipulis sumebatur. Neque recedit à cælo, ut sit in Sacramento: sed in cælo manet, & in Sacramento est.

Fide non
argumen-
tu myste-
ria Chri-
sti capi-
untur.
Ioan. 6.

Si nemo intellectu consequi potest, uti Dominus quinque panibus hordeaceis quinque millia hominum satiaverit, & superfuerint duodecim cophini fragmentorum: magna profectò temeritas est, velle rationibus humanis investigare, quomodo Corpus Christi quod in cælo est, possit esse etiam in terrâ, ubicunque sacra est Eucharistia. Simplici & firma fide hic est opus. Nam fidei oculus sub exigua panis specie attendit verum Corpus Christi, attendit totum Christum verum Deum & verum hominè. Itaq; non quomodo caro Christi ibi sit, inquirendum: sed quòd suprâ naturam virtute Dei ibi esse possit & verè sit, credendum est. Neque enim mentitur Veritas quæ dicit, *Hoc est corpus meum*. Ipse cui nihil impossibile est; & qui virgam Moylis vertit in colubrum: ac rursus ex colubro virgam fecit, qui quæ in Cana Galilææ aquam mutavit in vinum: nobis in Sacramento panem convertit in Corpus, & vinum in Sanguinem suum. O ingens summeque venerandum miraculum.

3.
NoviCa-
pharnai-
ta sunt

Cùm Christus coràm Capharnaitis loqueretur de manducatione carnis suæ, illi fidem non ad-

hibebant verbis ejus (ipsis hodie similes sunt vecordes hæretici:) dicebant enim: *Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandû?* Somniabant Christum velle dare carnem suam frustatim confissam, & more aliarum carniû, costam vel crudam. At Catholici ab hujusmodi absurda cogitatione prorsus alieni sunt: agnoscentes, verum divinumque Corpus Christi in Eucharistia adesse mysticè, & modò arcano sensibusque minimè expósito.

moderis
Sacram-
tarii hæ-
retici.
Ioan. 6.

Si quispiam Auctor Catholicus dicat, quòd gloriosa & spiritalis caro Domini Jesu ibi spiritaliter adsit, nihil tamen per has dictiones *spiritualis & spiritaliter* diminuit de veritate ipsius carnis Dominicæ, & verâ ejus præsentia: sed hæretici per illas dictiones veram Carnem Christi à Sacramento Eucharistico excludere volunt. Catholici prorsus contentur verum Corpus Domini esse in Eucharistia substantialiter & corporaliter. Ecce, quia sine horrore nò potuissemus Carnem Christi manducare, & Sanguinem ejus bibere in forma carnis & sanguinis; pius ac dulcis Dominus seipsum nobis dare voluit sub specie panis & vini. O ineffabilem bonitatem atque charitatem! Forma & qualitates Corporis Christi gratiâ & virtute Dei mirabiliter occultantur, ne horrore nobis sint: apparent verò ac sentiuntur species & qualitates

4.
Spiritu-
ale præ-
sentia
aut man-
ducatio
Corporis
Christi
juxta
mentem
Catholi-
corum ex-
plicatur.

tes

Facul-
Appen-
dix.

tes panis ac vini, quæ sensibus nostris conveniunt & gratæ sunt. Nos certè in hoc sacro convivio accipimus, & in viscera nostra traficimus illam ipsam veram carnem, quam Maria virgo peperit, & quæ pependit in Cruce, quæque nunc sedet ad dexteram Patris in cælo: sed alio modo Christus eam exhibet in Sacramento, quàm olim fuit in Cruce. Verùm ut ad salutem nobis profit sacramentalis manducatio carnis Dominicæ, debemus eam sumere non ore tantùm, sed etiam spiritu sive spiritualiter per fidem ac sanctum desiderium. Catholici & pii homines interdum hoc Sacramentum cum fructu maximo sumunt, etiamsi spiritualiter duntaxat illud accipiant, videlicet desiderio & fide, sincerâque animi devotione. Hæretici jactant se hoc modo Corpus Christi utilissimè manducare: sed falluntur. Neque enim fieri potest, ut ipsi carnem spiritualiter utiliterque edant, cum veram fidem minimè habeant, & eam Eucharistiæ manducationem, quæ à Christo instituta est, unà cum incruento in-contaminatoque; Missæ Sacrificio, sceleratè abrogent atque abjiciant. Et idèd in illa cœna sua panem nudum edentes, nihil omnino spiritualis fructus cõsequuntur, quantavis fide & intentione cogitationem suam ad passionem Christi pro mundo in Cruce oblatis referant.

Quòd autem Patres dicunt, divinam & spiritualem carnem in sacrosanctis Mysteriis manducandam dari aliam ab ea quæ crucifixæ est, intelligunt aliam exhibitionis modo, non substantiæ. Planè vera & viva caro in Eucharistia est: nam panis (ut dictum est) verè mutatur in verum Corpus Christi. Fit ita: quia Deus vult ita, Deus ita instituit. Verbum Domini quo id fit, omnipotens est; modus autem quo fit, inscrutabilis est. O hæretici ingrati! ut quid Dei benignitatem atque beneficentiam non agnoscitis? ut quid adhuc increduli estis?

Si verum Corpus & verus Sanguis Christi Eucharistiæ non contineretur, cur, quæso, Apostolus Paulus de eâ loquens, hæc terribilia verba diceret: *Quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit Corporis & Sanguinis Domini?* Et rursum, *Qui manducat, inquit, & bibit indignè, judicium sibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini.* Si item in Eucharistia maneret substantia panis & vini; quare, obsecro, tam manifestè Christus diceret, *Hoc est Corpus meum, Hic est Sanguis meus?* quare non unus tantùm, sed tres Evangelistæ, atque etiam Paulus Apostolus illa ipsa verba sic reiterant? quare & sanctus Jacobus Apostolus in Liturgia sua precaretur, ut Spiritus sanctus super-veniens, propositum panem effici- ceret Corpus Christi, & vinum Sanguis.

5.
Quo sensu caro Christi in Sacramento vocatur divi-
na autem etiam spiri-
tualis

6.
Verba Scripturae ad litteram ostendunt realem præsentiam Corporis Christi per mutationem substantiæ panis & vini in Carnem & Sanguinem Domini, quæ vocatur & est Transsubstantiatio.
1. Cor. 11.
Matth. 26.
Mar. 14.
Luc. 22.
1. Cor. 11.

Facula
Appen-
dix.

1. Tim. 3

7.

Eucharistia vocatur quantum ad panem, quia est verus albus, & ante fuit panis quia transsubstantiatur.
Psal. 77. Quando Eucharistia vocatur figura aut signum, intellige sub Sacramento esse veram rem illo signo figuratam vel figuratam.

Sanguinem ejus? Enimverò si panis sit Corpus Christi & vinum Sanguis Christi, necesse est ut nec panis nec vinum maneat: necesse est ut substantia panis in substantiam carnis & vini substantia in substantiam Sanguinis transmutetur. Possemus infinitam multitudinem Orthodoxorum Patrum citare, qui expressis verbis itidem dicunt, panem in Carnem & vinum in Sanguinem Christi converti in Eucharistia: sed hinc prolixitas à nobis vitanda est. Apostolica atque Catholica Ecclesia, (quæ columna & firmamentum veritatis est, & in fide errare non potest) indubitanter credit semperque credidit, Sacerdote verba consecrationis ritè proferente, transmutationem atque transubstantiationem illam virtute Spiritus sancti fieri.

Quamvis autem Paulus Apostolus, aliique Patres Catholici ipsam Eucharistiam interdum nuncupent panem, non tamen panis substantia intelligenda est. Idedè verò appellatur panis, quia ex pane cõficitur, ac speciem qualitatisque panis retinet, vel quia æternæ vitæ substantiam ministrat. Mos item sacre Scripturæ est, ut vocet panem, id quod manducatur. Unde & manna in Psalmo appellatur panis, ubi dicitur: *Pluit illis manna ad manducandum, & panem celi dedit eis.* Quando etiam Patres de Eucharistia differentes utuntur his vocabulis, *figura, signum, imago, antitypon,*

nullo modo per huiusmodi nomina imminuere quidquam volunt de veritate corporalis, præsentia Christi in Eucharistia (ut heretici ganniunt) sed indicant Corpus Domini Jesu ibi obvelatum atque abditum exhiberi. Nam iidem Patres clarissimis verbis cõfitentur, verum Corpus Christi verè & corporaliter in hoc Sacramento adesse. Cùm enim idem Sacramentum constet signo & re signata, fieri nequit, ut res signata ibi non adsit. Species visibilis, signum est: Corpus & Sanguis Domini, res est signata. Ergo Eucharistia secundum visibilem speciem dicitur symbolum & figura, at secundum latentem substantiam veritas est & Caro Christi vera, verusque Christi Sanguis. Dicunt item Patres, ipsam Eucharistiam, quæ vera quidem sed invisibilis Caro Domini continetur, esse signum & imaginem visibilis corporis quod in Cruce passum est. Atque ita Carnis veritas in Eucharistia exhibita, quæ ipsam carnem Dñi non ostendit, in sua forma, haud absurdè figura appellatur: sicut & rectè nominatur Sacramentum Corporis Christi. Similiter dum idem verum Corpus Christi specie panis obvelatum sumimus ac manducamus, hoc ipsum dicitur etiam imago & figura futuræ veritatis, quæ olim exhibebitur in cælo, cùm jam Christum Jesum Deum & homi-

† Externam videlicet, sicut inter suos in vita Christus corporaliter visibilis ambulavit.

Est etiam figura & imago gloria future, in qua videmus eum revelatum, & facie sicuti est. Est etiam signum unitatis fidelium.

N n n n nem

Waculz
Appen-
dix.

nem sine aliquo velamento con-
templabimur, eique beate ac per-
fecte uniemur. Quapropter Ec-
clesia perceptis mysteriis orat, ut
quod nunc per speciem gerimus,
post hanc vitam in veritate capia-
mus. Isto Sacramento Eucharis-
tico significatur etiam corpus Chri-
sti mylticum, videlicet Ecclesia.
Nam beati Pauli verba sunt hæc:

1. Cor.
10.

*Unus panis, unum corpus multi su-
mus, omnes enim de uno pane par-
ticipamus.* Sanè sicut ex multis
granis unus panis conficitur, ita
multi fideles unam Ecclesiam cõ-
stitunt. Illi Patres, qui dicunt
Eucharistiam non esse figuram
Corporis Christi, sed ipsum Cor-
pus ejus, intelligunt figuram il-
lam quæ corporalem præsentiam
veritatis excludit, eique opponi-
tur; non illam quæ præsentem in
Sacramento veritati subservit.
Hoc sensu panis in altari positus
à nonnullis ante consecrationem
dicitur antitypon Corporis Chri-
sti; nam figura solùm est. Nullus
Orthodoxorum Patrum unquam
dixit, Eucharistiam esse tantùm
figuram vel signum veri Corpo-
ris Domini Jesu, quod blasphemi
hæretici nunc dicunt: sed omnes
Catholici semper confessi sunt &
crediderunt (ut sæpius jam à no-
bis repetitum est) verum Corpus
Christi in Eucharistia contineri,
& panis viniq; substantiam
in Carnis & Sanguinis substan-
tiam converti. Meritò igitur in-
clytus Martyr Clemens B. Petri
Apostoli discipulus, in quadam

Nullus
Patrum
dicit Eu-
charistiam
esse mera
figuram
eum ex-
clusione
vera &
corpora-
li præsen-
tia Chri-
sti.

epistola sollicitè admodum ex-
doctrina Præceptoris sui admo-
net, ut reliquæ fragmentorum
Corporis Dominici à ministris al-
taris cum timore custodiantur, ne
quæ putredo inveniatur, & ne
pulvis ipsius Corporis Dominici
malè decidat, atque ita gravis in-
juria Corpori Christi inferatur.

Profectò qui se Christianum
dicit, & tamen renuit venerari at-
que adorare sacram Eucharisti-
am, in qua verissimè & divinitas
& humanitas Christi adest; is
ipsis Paganis atque Ethnicis de-
terior est. Quisquis unquam
post eandem Eucharistiam insti-
tutam Christum ex animo dile-
xit, ingentem tam præcullen-
tì Sacramento votis omnibus
expetendum, quod salutem ani-
mæ & corporis adfert! Panis &
& cibus communis alit quidem
corporaliter & secundùm natu-
ram: at iste cælestis vereq; super-
substantialis panis, ista divina
esca alit spiritaliter & secundùm
gratiam. Reverà hæc spiritalis
alimonia præstat homini quod
Christus dixit: *Qui manducat* Ioan. 6
meam carnem, & bibit meum San-
guinem, habet vitam æternam, & e-
go resuscitabo eum in novissimo die.
Acrursum: Qui manducat meam
Carnem, & bibit meum Sanguinem,
in me manet, & ego in illo. Itaque
Sacramentum hoc excellenter to-
tum hominem cum Christo unit,
eumq; concorporalem (ut ita
loquar) Christi efficit, ac merito-
rum illius participem reddit.

Hæc

8.
Eucharis-
tia parti-
cipatio.
ne totus
homo un-
nitur
Christo;
& fit u-
num quo
dammodo
cum illo

S. II.

DE SACRIS IMAGINIBUS.

Pius, antiquus & laudabilis Imaginum usus docetur.

1. Veneratio Imaginum, & invocatio Sanctorum, traditio est Apostolica.
2. Imago Christi viventi in terris posita ab Hamorrhœa.
3. Virginis viventi Imago picta à D. Luca.
4. Christi viventi Imago, quam ipsemet Abagaro Edessa Toparcha misit.
5. Imago Crucifixi passæ in Berytho.
6. Ab Apostolo usq; ad Constantinum Magnum semper fuit sacer usus Imaginum.
7. Deus in veteri Legge idola prohibuit, non Imagines.
8. Verba quaedam contra sacras Imagines, hæreticâ manu assuta S. Epiphano.
9. Ecclesia iudicium, lapu Lydium veritatis index.
10. Maledicta hæreticorum in Pontifices, quorum vitia non præjudicant veritati.
11. Concilium Eliberitanum quo sensu venerit sacras Imagines.
12. Honor imagini delatus, præcipuè exhibetur prototypo.
13. Traditionum non scriptarum summa autoritas.

PATRES Orthodoxi affirmant, sacrarum Imaginum usum ac venerationem (quam hæretici modò detestantur) ex traditione Apostolorum ad nos descendisse. Verba beati Basilii Magni in secundo Concilio Niceno citata sic habent: *Suscipio sanctos Apostolos, Prophetas, & Martyres, qui pro me apud Deum supplicant: quò per illorum intercessionem propitiis mihi sit Deus noster benignissimus, & remissionem peccatorum mihi gratis largiatur. Quam ob causam & historiam imaginum illorum honoro & palam adoro. Hoc enim nobis traditum*

Apostolica traditio de invocatione Sanctorum, & cultu Imaginum.

9. Hæretici hujus tempestatis plurimum inter se dissident de Eucharistia: hoc ipso evidenter ostendentes, se à veritate, quæ una est, procul aberrare. Depugnant & digladiantur acriter, dum suam quisque pravam opinionem rectiorem judicat, eamque pertinaciter tueri vult. Hinc Lutherus hæresiarcha scriptis invehitur in Zwinglium hæreticum, & Zwinglius in Lutherum, itidem Westphalus hæreticus calamo persequitur Calvinum hæreticū, & Calvinus Westphalum. Possumus hodie numerare plusquam viginti sectas de fide & doctrina inter se fœdissimè discordantes. In hoc autem concordēs sunt hæretici omnes, ut Ecclesiam Catholicam & Apostolicam (quam ipsi Papisticam appellant) hostilibus indefessisque animis oppugnent. Atqui hæc dicta ab eis Papistica, est illa una columba & sponsa Dei, quæ dissensiones & schismata in his quæ fidei sunt, nescit. Nam veram fidem, quam ab Apostolis Apostolorumq; successoribus accepit, integram ad hunc usque diem servavit, & usque ad consummationem mundi servabit. Extra hanc Dei Ecclesiam (cujus typum arca Noë gessit) nulla est salus. Qui in ea non est, ut diluvio absorptus pereat necesse est.

* * * *